

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl samosoudkyní JUDr. Vladimírou Kikerlovou v hlavním líčení konaném dne 22. 6. 2020, **takto:**

Obžalovaní

- 1) **Ing. Š. K.**, narozený XXX v XXX, předseda představenstva Společnosti, bytem XXX, XXX,
- 2) **Ing. J. J.**, narozený XXX v XXX, ředitel Společnosti, bytem XXX, XXX,
- 3) **V. V.**, narozený XXX ve XXX, starosta, bytem XXX, XXX,
- 4) **Ing. S. S.**, narozená XXX v XXX, starostka, bytem XXX,
- 5) **Ing. P. K.**, narozený XXX v XXX, starosta, bytem XXX, XXX,
- 6) **B. K.**, narozený XXX ve XXX, starosta, bytem XXX, XXX,
- 7) **Ing. J. K.**, narozený XXX v XXX, vedoucí střediska XXX, bytem XXX, XXX,
- 8) **O. H.**, narozený XXX v XXX, starosta, bytem XXX,
- 9) **Ing. V. M.**, narozený XXX v XXX, koordinátor prací, bytem XXX, XXX,
- 10) **P. K.**, narozený XXX v XXX, starosta, bytem XXX, XXX,
- 11) **B. B.**, narozený XXX v XXX, starosta, bytem XXX,

jsou vinni, že

- 1) Ing. Š. K. jako předseda představenstva společnosti VaK Bruntál a.s., IČ 476 75 861, sídlem Bruntál, Tř. Práce 1445/42 (dále jen „Společnosti“) nedbal svých povinností jednat s péčí řádného hospodáře vyplývajících z § 194 odst. 5 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku resp. § 159 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku, a

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Brisudová.

Ing. J. J. jako ředitel Společnosti, jenž byl podle manažerské smlouvy ze dne 3. 8. 2007 a jejích příloh povinen hájit zájmy Společnosti, dále byl povinen počínat si tak, aby byl zajištěn prospěch Společnosti a nevznikla jí škoda či ztráta ušlého zisku, ačkoli jim byl znám důvod, pro který představenstvo Společnosti navrhlo na Valné hromadě akcionářů Společnosti konané dne 10. 6. 2010 způsob odměňování členů představenstva a dozorčí rady Společnosti tak, aby odpovídal zákonnému zákazu odměňování osob vykonávajících funkci člena zastupitelstva územně samosprávného celku nebo funkci starosty, případně místostarosty, pro jejíž výkon byli dlouhodobě uvolněni, upravenému v § 5 odst. 2 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů (dále jen „zákon o střetu zájmů“), a tento návrh Valná hromada akcionářů Společnosti dne 10. 6. 2010 schválila, díky čemuž nebyly členům orgánů, kteří tuto podmínku splnili, odměny v období od 10. 6. 2010 do 16. 6. 2011 skutečně vypláceny, zatímco ostatní členové představenstva a dozorčí rady odměny pobírali, v roce 2011 Ing. J. J. a Ing. Š. K., přestože byli výslovně upozorněni na schůzce před konáním 156. jednání představenstva Společnosti Mgr. O. B., jenž byl od roku 2005 externím právním poradcem Společnosti, že zákonná úprava zůstala nedotčena, navrhli dne 7. 6. 2011 na 156. jednání představenstva Společnosti změnu způsobu odměňování tak, že omezení vyplácení odměn vypustili, a přestože si byli neoprávněnosti vědomi, nechali na základě schváleného návrhu Valnou hromadou akcionářů společnosti konané dne 16. 6. 2011 vyplácet odměny členům, kteří zároveň působili jako dlouhodobě uvolnění funkcionáři měst a obcí z okresu Bruntál, které jsou akcionáři Společnosti, ve smyslu § 2 písm. m) zákona o střetu zájmů, s odůvodněním, že tyto osoby nezastupují obce a města, ale sami sebe, v důsledku čehož nechali neoprávněně vyplácet od července 2011 do května 2015 V. V., Ing. S. S., Ing. P. K., B. K., Ing. J. K., O. H., Ing. V. M., P. K. a B. B. pravidelné odměny za činnost v orgánech Společnosti, a to za výkon funkce člena představenstva 6 000 Kč měsíčně, za výkon funkce místopředsedy představenstva 6 500 Kč měsíčně a za výkon funkce člena dozorčí rady ve výši 5 000 Kč měsíčně, přičemž za uvedenou dobu dosáhly neoprávněně vyplácené odměny včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob celkové částky 2 047 750 Kč, přičemž V. V., Ing. S. S., Ing. P. K., B. K., Ing. J. K., O. H., Ing. V. M., P. K. a B. B., kteří jsou jako členové představenstva resp. dozorčí rady Společnosti s odkazem na § 194 odst. 5 a § 200 odst. 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku a § 159 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku, povinni při výkonu funkce jednat s péčí řádného hospodáře, si tyto odměny nechali vyplácet, přestože je to v rozporu s § 5 odst. 2 zákona o střetu zájmů, ve znění novel 281/2009 Sb., 167/2012 Sb., 503/2012 Sb., 131/2015 Sb., když podle § 2 písm. m) citovaného zákona jsou přímo vyjmenováni jako veřejní funkcionáři, kterých se tento zákaz týká, v rozporu s uvedenými povinnostmi, které byly rovněž zahrnuty ve smlouvách o výkonu jejich funkce, neuvědomili odpovědné osoby Společnosti o vlastním střetu zájmů a o tom, že jim odměny za výkon uvedených funkcí nenáleží, a takto pobírali:

a) V. V.

od září 2011 do května 2015 odměny příslušné členovi dozorčí rady ve výši 5 000 Kč měsíčně hrubého, v důsledku čehož Společnost vyplatila za uvedené období celkovou částku 237 500 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, když byl jako člen dozorčí rady zvolen na valné hromadě akcionářů Společnosti dne 20. 6. 2005 a od 31. 10. 2006 do současnosti zastává funkci starosty obce Světlá Hora,

b) Ing. S. S.

od července 2011 do května 2015 odměny příslušné členovi dozorčí rady ve výši 5 000 Kč měsíčně hrubého, v důsledku čehož Společnost vyplatila za uvedené období celkovou částku 261 000 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, když

byla jako členka dozorčí rady zvolena na valné hromadě akcionářů Společnosti dne 29. 4. 2004 a od listopadu 2002 do současnosti zastává funkci starostky obce Zátor,

c) Ing. P. K.

od září 2011 do května 2015 odměny příslušné členovi představenstva vykonávající funkci místopředsedy představenstva ve výši 6 500 Kč měsíčně hrubého, v důsledku čehož Společnost vyplatila za uvedené období celkovou částku 308 750 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, když byl jako člen představenstva zvolen na valné hromadě akcionářů Společnosti dne 29. 4. 2004 a od listopadu 2002 do současnosti zastává funkci starosty města Rýmařov,

d) B. K.

od července 2011 do října 2014 odměny příslušné členovi dozorčí rady ve výši 5 000 Kč měsíčně hrubého, v důsledku čehož Společnost vyplatila za uvedené období celkovou částku 202 500 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, když byl jako člen dozorčí rady zvolen na valné hromadě akcionářů Společnosti dne 20. 6. 2005 a od listopadu 2006 do listopadu 2014 zastával funkci místostarosty města Břidličná,

e) Ing. J. K.

od července 2011 do října 2014 odměny příslušné členovi dozorčí rady ve výši 5 000 Kč měsíčně hrubého, v důsledku čehož Společnost vyplatila za uvedené období celkovou částku 202 500 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, když byl jako člen dozorčí rady zvolen na valné hromadě akcionářů Společnosti dne 29. 4. 2004 a od dubna 2004 do listopadu 2014 zastával funkci místostarosty města Rýmařov,

f) O. H.

od července 2011 do května 2015 odměny příslušné členovi dozorčí rady ve výši 5 000 Kč měsíčně hrubého, v důsledku čehož Společnost vyplatila za uvedené období celkovou částku 237 500 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, když byl jako člen dozorčí rady zvolen na valné hromadě akcionářů Společnosti dne 16. 6. 2009 a od roku 2006 do současnosti zastává funkci starosty obce Malá Morávka,

g) Ing. V. M.

od července 2011 do října 2014 odměny příslušné členovi představenstva ve výši 6 000 Kč měsíčně hrubého, v důsledku čehož Společnost vyplatila za uvedené období celkovou částku 243 000 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, když byl jako člen představenstva zvolen na valné hromadě akcionářů Společnosti dne 16. 6. 2011 a od roku 2007 do 4. 11. 2014 zastával funkci 2. místostarosty města Bruntál,

h) P. K.

od června 2012 do května 2015 odměny příslušné členovi dozorčí rady ve výši 5 000 Kč měsíčně hrubého, v důsledku čehož Společnost vyplatila za uvedené období celkovou částku 177 500 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, když byl jako člen

dozorčí rady zvolen na valné hromadě akcionářů Společnosti dne 19. 6. 2012 a od listopadu 2010 do současnosti zastává funkci starosty obce Dolní Moravice,

i) B. B.

od června 2012 do května 2015 odměny příslušné členovi dozorčí rady ve výši 5 000 Kč měsíčně hrubého, v důsledku čehož Společnost vyplatila za uvedené období celkovou částku 177 500 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, když byl jako člen dozorčí rady zvolen na valné hromadě akcionářů Společnosti dne 19. 6. 2012 a od roku 2010 do současnosti zastával funkci starosty obce Leskovec nad Moravicí,

tedy

obžalovaní Ing. Š. K. a Ing. J. J. v bodech 1a) až 1i)

porušili podle zákona jim uloženou nebo smluvně převzatou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek, a způsobili takovým činem značnou škodu,

obžalovaní V. V. v bodě 1a), Ing. S. S. v bodě 1b), Ing. P. K. v bodě 1c), B. K. v bodě 1d), Ing. J. K. v bodě 1e), O. H. v bodě 1f), Ing. V. M. v bodě 1g), P. K. v bodě 1h) a B. B. v bodě 1i)

porušili podle zákona jim uloženou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek, a tím jinému způsobili škodu nikoli malou,

čímž spáchali

obžalovaní Ing. Š. K. a Ing. J. J. v bodech 1a) až 1i)

přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavce 1, 2 písmeno b) trestního zákoníku,

obžalovaní V. V. v bodě 1a), Ing. S. S. v bodě 1b), Ing. P. K. v bodě 1c), B. K. v bodě 1d), Ing. J. K. v bodě 1e), O. H. v bodě 1f), Ing. V. M. v bodě 1g), P. K. v bodě 1h) a B. B. v bodě 1i)

přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavce 1 trestního zákoníku,

a za to se odsuzují

obžalovaný Ing. Š. K.

podle § 220 odstavce 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 81 odstavce 1 trestního zákoníku a § 82 odstavce 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmínečně odkládá** na zkušební dobu **v trvání 4 (čtyř) roků.**

Podle § 67 odstavce 2 písmeno a) trestního zákoníku a § 68 odstavce 1, odstavce 2 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá peněžitý trest ve výměře 200 denních sazeb, když jedna sazba činí 250 Kč, tedy 50 000 (padesát tisíc) Kč.**

Podle § 69 odstavce 1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, **náhradní trest** odnětí svobody **v trvání 3 (tři) měsíců.**

Podle § 73 odstavce 1, odstavce 3 trestního zákoníku se ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce člena orgánů obchodních společností **v trvání 3 (tři) roků.**

Obžalovaný Ing. J. J.

podle § 220 odstavce 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 81 odstavce 1 trestního zákoníku a § 82 odstavce 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **v trvání 4 (čtyř) roků.**

Podle § 67 odstavce 2 písmeno a) trestního zákoníku a § 68 odstavce 1, odstavce 2 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá peněžitý trest ve výměře 200 denních sazeb, když jedna sazba činí 250 Kč, tedy 50 000 (padesát tisíc) Kč.**

Podle § 69 odstavce 1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, **náhradní trest** odnětí svobody **v trvání 3 (tři) měsíců.**

Podle § 73 odstavce 1, odstavec 3 trestního zákoníku se ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce osoby odpovědné za spravování a opatrování cizího majetku a výkonu manažerského řízení cizího podnikatelského subjektu **v trvání 3 (tři) roků.**

Obžalovaný V. V.

podle § 220 odstavce 1 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců.**

Podle § 81 odstavce 1 trestního zákoníku a § 82 odstavce 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **v trvání 3 (tři) roků.**

Podle § 67 odstavce 1 trestního zákoníku a § 68 odstavce 1, odstavce 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu v **počtu 200 denních sazeb** v částce 250 Kč, tedy celkem **50 000 Kč.**

Podle § 69 odstavce 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody **v trvání 3 (tři) měsíců.**

Podle § 73 odstavce 1, odstavec 3 trestního zákoníku se ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce člena orgánů obchodních společností **v trvání 3 (tři) roků.**

Obžalovaná Ing. S. S.

podle § 220 odstavce 1 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců.**

Podle § 81 odstavce 1 trestního zákoníku a § 82 odstavce 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **v trvání 3 (tři) roků.**

Podle § 67 odstavce 1 trestního zákoníku a § 68 odstavce 1, odstavce 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu v **počtu 200 denních sazeb** v částce 250 Kč, tedy celkem **50 000 Kč.**

Podle § 69 odstavce 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody **v trvání 3 (tři) měsíců.**

Podle § 73 odstavce 1, odstavec 3 trestního zákoníku se ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce člena orgánů obchodních společností **v trvání 3 (tři) roků.**

Obžalovaný Ing. P. K.

podle § 220 odstavce 1 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **v trvání 3 (tři) roků**.

Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku a § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu v **počtu 200 denních sazeb** v částce 250 Kč, tedy celkem **50 000 Kč**.

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody **v trvání 3 (tři) měsíců**.

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce člena orgánů obchodních společností **v trvání 3 (tři) roků**.

Obžalovaný B. K.

podle § 220 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **v trvání 30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku a § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu v **počtu 200 denních sazeb** v částce 250 Kč, tedy celkem **50 000 Kč**.

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody **v trvání 3 (tři) měsíců**.

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce člena orgánů obchodních společností **v trvání 3 (tři) roků**.

Obžalovaný Ing. J. K.

podle § 220 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **v trvání 30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku a § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu v **počtu 200 denních sazeb** v částce 250 Kč, tedy celkem **50 000 Kč**.

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody **v trvání 3 (tři) měsíců**.

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce člena orgánů obchodních společností **v trvání 3 (tři) roků**.

Obžalovaný O. H.

podle § 220 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **v trvání 30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku a § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu v **počtu 200 denních sazeb** v částce 250 Kč, tedy celkem **50 000 Kč**.

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody **v trvání 3 (tři) měsíců**.

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce člena orgánů obchodních společností **v trvání 3 (tři) roků**.

Obžalovaný Ing. V. M.

podle § 220 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **v trvání 30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku a § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu v **počtu 200 denních sazeb** v částce 250 Kč, tedy celkem **50 000 Kč**.

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody **v trvání 3 (tří) měsíců**.

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce člena orgánů obchodních společností **v trvání 3 (tří) roků**.

Obžalovaný P. K.

podle § 220 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **v trvání 2 (dvou) roků**.

Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku a § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu v **počtu 200 denních sazeb** v částce 250 Kč, tedy celkem **50 000 Kč**.

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody **v trvání 3 (tří) měsíců**.

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce člena orgánů obchodních společností **v trvání 3 (tří) roků**.

Obžalovaný B. B.

podle § 220 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **v trvání 2 (dvou) roků**.

Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku a § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu v **počtu 200 denních sazeb** v částce 250 Kč, tedy celkem **50 000 Kč**.

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody **v trvání 3 (tří) měsíců**.

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce člena orgánů obchodních společností **v trvání 3 (tří) roků**.

Podle § 229 odstavce 1 trestního řádu se poškozená společnost **VaK Bruntál**, se sídlem Třída Práce 1445/42, Bruntál, IČ: 47675861 se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených u hlavního líčení, a to jejich vyhodnocením podle § 2 odstavec 6 trestního řádu dospěl Okresní soud v Bruntále k následujícím skutkovým zjištěním a závěrům:

2. Obžalovaný Ing. Š. K. působící jako předseda představenstva společnosti Vodovody a kanalizace Bruntál, obžalovaný Ing. J. J. jako ředitel společnosti, kteří byli povinni hájit zájmy společnosti VaK Bruntál, počínat si tak, aby byl zajištěn prospěch společnosti, nevznikla jí škoda či ztráta ušlého zisku, svým jednáním způsobili této společnosti značnou škodu, a to ve výši 2 047 750 Kč, neboť obžalovaným V. V., Ing. S. S., Ing. P. K., B. K., Ing. J. K., O. H., Ing. V. M., P. K. a B. B., starostům, popřípadě místostarostům obcí a měst, umožnili odebírat neoprávněně odměny za činnost v orgánech společnosti, přičemž obžalovaný V. V. takto od září 2011 do května 2015 od VaK Bruntál přijal částku 237 500 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, obžalované Ing. S. S. za období od července 2011 do května 2015 společnost VaK Bruntál vyplatila částku 261 000 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmů fyzických osob, obžalovanému Ing. P. K. za období od září 2011 do května 2015 společnost VaK Bruntál vyplatila částku 308 750 Kč rovněž včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmů fyzických osob, obžalovanému B. K. za období od července 2011 do října 2014 vyplatila společnost VaK Bruntál částku 202 500 Kč rovněž včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, obžalovanému Ing. J. K. vyplatila společnost VaK Bruntál za období od července 2011 do října 2014 celkovou částku 202 500 Kč rovněž včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, obžalovanému O. H. vyplatila společnost VaK Bruntál za období od července 2011 do května 2015 částku 237 500 Kč rovněž včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, obžalovanému Ing. V. M. za období od července 2011 do října 2014 vyplatila společnosti VaK Bruntál celkovou částku 243 000 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, dále obžalovanému P. K. za období od června 2012 do května 2015 vyplatila společnost VaK Bruntál celkovou částku 177 500 Kč, opět včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob a obžalovanému B. B. vyplatila společnost VaK Bruntál za období od června 2012 do května 2015 celkovou částku 177 500 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, přičemž všichni obžalovaní neměli nárok na vyplacení těchto odměn, neboť byli řádně zvoleni do zastupitelstva měst a obcí jako starostové, eventuálně místostarostové, a to v souladu s § 103 odstavec 2 zákona o obcích. Jednáním obžalovaných V., Ing. S., Ing. K., K., Ing. K., H., Ing. M., K. a B., kteří jako starostové a místostarostové měst a obcí, kteří pro svou funkci jsou dlouhodobě uvolněni, se dostávali při výplatě odměn ze strany VaK Bruntál do protiprávního jednání se zákonem o střetu zájmů. Podle zákona platí, že starosta či místostarosta obce či města má svoji funkci vykonávat svědomitě v zájmu obce a občanů, a to dle § 69 odstavec 2, § 103 zákona o obcích. Obžalovaní byli tedy povinni prioritně hájit zájmy obcí a měst, přičemž jako veřejní funkcionáři byli povinni vykonávat svoji funkci tak, aby nedocházelo ke střetu mezi jejich osobními zájmy a zájmy, které jsou povinni z výkonu své funkce prosazovat a hájit.
3. Obžalovaný Ing. Š. K. u hlavního líčení využil svého práva a ve věci nevyprávěl, pouze uvedl, že s obžalobou nesouhlasí, když je v této uvedeno, že on i Ing. J. navrhli na 156. jednání představenstva VaK změnu úpravy odměňování. Poukazuje na jednání s právním zástupcem společnosti Mgr. B. Považuje za absurdní, aby jakýkoliv návrh připravený ke schválení Valné hromadě byl trestný, neboť Valná hromada návrh buď přijme, nebo nepřijme, a samotné navržení nemůže být trestné. Pokud tedy on sám, jako předseda představenstva nechal vyplácet odměny, je toto odtrženo od reality, neboť předseda představenstva není ten, kdo je vyplácí, a za kterým by se chodilo pro schválení jednotlivých plateb, ale vyplácení odměn mají na starosti zaměstnanci společnosti, nikoliv předseda představenstva. Není proto možné tvrdit, že on sám přispěl ke škodě společnosti VaK Bruntál.
4. Obžalovaný Ing. J. J. rovněž ve své výpovědi uvedl, že nesouhlasí s tím, co je mu kladeno za vinu. Není pravdou, že by se měl podílet a navrhopvat změny odměňování členů orgánů společnosti VaK Bruntál. Rovněž poukazuje na to, že on sám nezpůsobil společnosti VaK žádnou škodu, a že měl tuto škodu způsobit úmyslně. Poukazuje na to, že není nikde podloženo,

že by spolu s obžalovaným Ing. K. navrhl na 156. jednání představenstva změnu způsobu vyplácení odměn členů představenstva a dozorčí rady, toto tvrzení není pravdivé. Není mu znám důvod, pro který by představenstvo společnosti navrhovalo na Valné hromadě 10. 6. 2010 způsob odměňování členů představenstva, aby odpovídal zákonnému zákazu odměňování osob vykonávající funkci uvolněného funkcionáře obce. Zákon o střetu zájmu neznal. Při seznámení s vybranými pasážemi zákona uvedl, že na něho, jako zaměstnance se tento zákon nevztahoval a nespadá do požadavku při plnění pracovních úkolů ředitele společnosti. Dovožovat u něj povinnost zákona o střetu zájmu a tento znát je tedy zcela lichá. Rovněž poukazuje na to, že není v žádném případě pravdou, že by porušil smluvně převzatou povinnost spravovat, či opravovat majetek společnosti, který ze zákona přísluší představenstvu a dozorčí radě společnosti. Toto je vytrženo z kontextu u jednání pracovní smlouvy. Má za to, že obžaloba považuje za smluvní převzetí závazků, že péči řádného hospodáře je nutno chápat jako povinnost všech zaměstnanců vyplývající z § 301 odstavce d) zákoníku práce, kde se uvádí, že zaměstnanci jsou povinni řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele. Takto vždy předmětné ustanovení chápal, a jakýkoliv jiný výklad tohoto zákona odmítl. Upozornil, že podle § 37 odstavce 1 zákona č. 40/1961 Sb., občanského zákoníku, který byl v době uzavření pracovní smlouvy platný, musí být jakýkoliv právní úkon učiněn svobodně, vážně a především určitě a srozumitelně, jinak je úkon neplatný. Obecná formulace uvedena v pracovní smlouvě týkající se jeho odpovědnosti za škody způsobené při plnění pracovních úkolů, tedy není možné v tomto ohledu považovat za jakýkoliv platný právní úkon, kterým by smluvně převzal povinnost spravovat, či opatrovat majetek společnosti, tedy odmítl, že by před uzavřením pracovní smlouvy převzal povinnost spravovat a opatrovat majetek společnosti, což podle jeho názoru spadá do působnosti představenstva společnosti a Valné hromady, ne do působnosti zaměstnanců a podřízených. Poukázal na to, že jednal z pokynu představenstva a připravoval tak podklady pro jednání Valné hromady. Pokud tyto podklady připravoval, dělal tak na pokyn představenstva, jako zaměstnanec byl povinen plnit pokyny vedení společnosti, jak mu ukládá manažerská smlouva a vnitřní předpisy společnosti a nemůže si dovolit pokyny nadřízeného orgánu nesplnit, i kdyby s nimi nesouhlasil. Připustil, že na Valné hromadě dne 9. 6. 2015 byl Ing. F., jako jedním z akcionářů prezentován názor, že funkcionářům společnosti, kteří působí současně jako starostové či místostarostové obcí, nárok na odměnu za výkon funkce nenáleží s výzvou, aby vyplacené odměny již vrátili. Ing. F. předložil dokument, mimo jiné i rozsudek Vrchního soudu v Olomouci, který měl tento názor podpořit. Poté poukázal na jednání advokáta společnosti Mgr. B. k této otázce. Obžalovaný rovněž připustil, že dohody o narovnání byly uzavřeny na podzim roku 2015 a trestní stíhání jeho osoby bylo zahájeno dva roky po uzavření dohod o narovnání, a trestní stíhání ostatních zúčastněných jen o několik měsíců dříve. Podle zákona č. 262/2006 Sb. zákoníku práce, a to § 249 odstavce 1 je zaměstnanec povinen počínat si tak, aby nedocházelo k majetkové újmě, nemajetkové újmě, ani k bezdůvodnému obohacení. Hrozí-li škoda, nebo nemajetková újma, je povinen upozornit nadřízeného vedoucího zaměstnance. Jak je zřejmé z jednání obžalovaného Ing. J., on věděl o skutečnosti, že budou odčerpávány peníze společnosti VaK, přitom žádného svého nadřízeného vedoucího zaměstnance neupozornil.

5. Obžalovaný V. V. u hlavního líčení využil svého práva a nevyprávěl, proto byla čtena výpověď obžalovaného z přípravného řízení, v níž uvedl, že trestní stíhání jeho osoby je neopodstatněné. Svůj závazek vůči společnosti VaK Bruntál v plné výši uhradil. Připustil však, že obec Světlá Hora, které byl v té době starostou, byla vlastníkem 13 080 akcií společnosti VaK Bruntál. On sám nikdy tyto akcie jako soukromá osoba nevlastnil. Valných hromad společností VaK se účastnil, ale jako pouze člen dozorčí rady dané společnosti. Obec na valných hromadách zastupoval někdo jiný. Připustil, že odměny společnosti VaK mu byly vyplaceny, skutečně obdržel částku 208 462 Kč. Nevěděl, že v souvislosti s vyplacenými odměnami bylo za něj uhrazeno i sociální a zdravotní pojištění a daň, a tedy částka vyplacena společností VaK Bruntál,

a.s. byla vyšší, což tedy nepochybně věděl, neboť uvedl, že vše bylo řešeno narovnáním věcí vyplacených odvodů. Na dotaz, zda se seznámil a zda ví, že byl vydán zákon č. 159/2006 Sb. o střetu zájmů odpověděl, že věděl, že tento zákon existuje, byl s ním povrchně seznámen. I když o existenci daného zákona věděl, nikoho neupozorňoval na jeho existenci a domníval se, že neexistuje kolize mezi vyplácením odměn a tímto zákonem. Rovněž tak nevěděl, že vyplácením odměn členů dozorčí rady společnosti VaK by mohlo být v rozporu s daným zákonem. Poukázal také na to, že funkci člena dozorčí rady vykonával ve svém volném čase a ne jako osoba jednající jménem obce Světlá Hora, kdy jednal pouze sám za sebe.

6. Obžalovaná Ing. S. S. u hlavního líčení využila svého práva a ve věci nevyprávěla, proto byla čtena její výpověď z přípravného řízení, v níž uvedla, že je starostkou obce Zátor od 11. 11. 2002 doposud. Členkou dozorčí rady společnosti byla zvolena dne 29. 4. 2004 a je v ní doposud. Dne 29. 5. 2013 byla usnesením zastupitelstva obce Zátor jmenována J. M., zastupitelka obce, která byla určena jak náhradník pro zastupování obce na valných hromadách společnosti, pokud starostka obce nebude moci.
7. Obžalovaný Ing. P. K. využil svého práva a ve věci nevyprávěl, proto byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení, a z protokolu o hlavním líčení, kdy uvedl, že je starosta města Rýmařov od 12. 11. 2002, a členem představenstva společnosti doposud. Tuto práci dělal zadarmo s velkými riziky, neboť ručil svým majetkem vůči chybným rozhodnutím. Proto také přivítal názor obžalovaných Ing. Š. K. a Ing. J. J., kteří se dostavili s tím, že mají právní názor od pana Mgr. B. spočívající v tom, že pokud v představenstvu budou působit sami za sebe a pokud nebudou vystupovat za město, mohou odměny pobírat. Proto obžalovaný uvedl, že neměl důvod tomuto nevěřit. Opakovaně byl o tom ubezpečován, a proto neměl důvod tomuto tvrzení nevěřit, přišlo mu to logické, neboť práci dělal ve svém volném čase zadarmo, ručil svým majetkem a tudíž, pokud by vystupoval za město, nemohl tyto peníze brát. Neměl důvod pochybovat o právním názoru pana Mgr. B., neboť i pan F. na valné hromadě v roce 2015 uvedl, že odměny by neměli brát. Poté poukázal na to, že v současné době již není starostou Rýmařova, ale je členem představenstva VaK Bruntál.
8. Obžalovaný B. K. u hlavního líčení využil svého práva a ve věci nevyprávěl, proto byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení, v níž uvedl, že byl starostou města Břidličná od 6. 11. 2006 do 5. 11. 2014 a členem dozorčí rady společnosti od 21. 6. 2007 do 9. 6. 2015. Jako zástupce na valných hromadách společnosti byl delegován usnesením zastupitelstva města Břidličná.
9. Obžalovaný Ing. J. K. u hlavního líčení uvedl, že na návrh předsedy představenstva a ředitele společnosti, tedy obžalovaného Ing. Š. K. a obžalovaného Ing. J. J., přednesl právník Mgr. B. na valné hromadě návrh na odměny. Bral to tak, že pokud to navrhuje a řídí valnou hromadu právník, tak je odměna oprávněná. Ostatní podklady a doklady podepsal v dobré víře, že je to správné, že nic neporušuje. Poukázal na to, že veškerou odměnu vrátil, i přesto, že byl přesvědčen, že je to vše v pořádku.
10. Obžalovaný O. H. ve své výpovědi uvedl, že je členem dozorčí rady VaK Bruntál od roku 2009, tedy od doby, kdy za tuto funkci nebyly žádné odměny. Ze stanoviska pana B. pochopil a vyložil si to tak, že jako ostatní členové představenstva dozorčí rady, má nárok na pobírání odměn spojených s výkonem funkce v období od roku 2001 do roku 2015. Bylo to právně opřeno o jeho právní základ a právní názor. Je pravdou, že podepsal dohodu o narovnání, kde bylo uvedeno, že je v tom nevinně, jak bylo uvedeno v obžalobě. Dále využil svého práva ve věci nevyprávět, a proto byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení, z níž vyplynuly v podstatě shodné skutečnosti, a to, že je starostou obce Malá Morávka doposud a členem rady společnosti od roku 2009 doposud.
11. Obžalovaný Ing. V. M. využil svého práva a ve věci u hlavního líčení nevyprávěl, přičemž v přípravném řízení rovněž využil svého práva, takže nebylo možno číst jeho výpověď.

12. Obžalovaný P. K. využil rovněž svého práva a ve věci nevyprávěl, následně byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení, v níž uvedl, že od roku 2010 doposud je starostou obce Dolní Moravice a členem dozorčí rady byl zvolen valnou hromadou VaK Bruntál v roce 2012. K zastupování na valné hromadě byl určen zastupitelstvem obce Dolní Moravice v roce 2011.
13. Obžalovaný B. B. rovněž u hlavního líčení využil svého práva a ve věci nepovídal, byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení, z níž vyplynulo, že je starostou obce Leskovec nad Moravicí od roku 2010 doposud a členem dozorčí rady byl zvolen Valnou hromadou VaK Bruntál v roce 2012 a tuto funkci vykonává doposud. Do této funkce byl delegován usnesením zastupitelstva obce v roce 2012 a jako zástupce obce na uvedené Valné hromadě rovněž hlasoval.
14. Důležitým důkazem je úřední záznam o podaném vysvětlení Ing. Mgr. M. F., z něhož vyplynulo, že byl akcionářem společnosti VaK Bruntál a účastnil se valných hromad této společnosti, nezastával však žádnou funkci. Pokud jde o vyplacené odměny funkcionářům společnosti, které mohly být v rozporu se zákonem č. 159/2006 Sb. o střetu zájmů, tak svědek uvedl, že tuto skutečnost řešil svým dotazem na Valné hromadě v roce 2015, kdy se dotazoval, kdo dostává odměny ze statutárních orgánů a je zároveň veřejným funkcionářem. Požadoval, aby mu členové statutárních orgánů odpověděli osobně na Valné hromadě, což však neučinili a k věci se nevyjádřili. Přesto mu však dozorčí rada sdělila písemně právní názor, který byl založen do spisu. Ze stanoviska dozorčí rady ze dne 21. 7. 2015 adresovaného svědku Ing. Mgr. M. F. vyplynulo, že výkon členství nebo funkce ve volených orgánech společnosti vykonávají všichni členové osobně a rozhodují podle svého vlastního odborného uvážení. Členové představenstva a dozorčí rady čestně prohlásili, že při výkonu členství, respektive funkce ve volených orgánech společnosti nejsou úkolováni obcí, ve které vykonávají veřejnou funkci ani jim nejsou udílány pokyny, jak mají hlasovat na jednáních představenstva či dozorčí rady, nebo jaká stanoviska, záměry či zájmy obce mají ve volených orgánech společnosti prosazovat. Do volených orgánů společnosti (představenstvo a dozorčí rada) byli všichni členové navrženi představenstvem společnosti. Představenstvo z vlastní iniciativy a podle vlastního uvážení, zcela autonomně a nezávisle na názoru svých akcionářů vybírá kandidáty do funkcí členů představenstva a dozorčí rady společnosti. Na základě shora uvedených zjištění lze uzavřít, že členové volených orgánů společnosti nejsou v těchto orgánech jako zástupci obce, v níž vykonávají veřejnou funkci a jejich účast ve volených orgánech společnosti z hlediska materiálního (obsahového) pojetí nenaplňuje znaky zastupování obce volených orgánů společnosti. Přes shora uvedené skutečnosti iniciovala dozorčí rada přijetí těchto opatření s okamžitou účinností a byla pozastavena výplata odměn pro ty členy představenstva a dozorčí rady, kteří jsou současně uvolněnými funkcionáři svých obcí a odměny, které těmto osobám již byly vyplaceny, budou podle současného právního názoru vráceny společnosti. Toto stanovisko podepsal předseda dozorčí rady Ing. J. Z. za společnost VaK Bruntál a. s.
15. V rámci písemných materiálů soud zhodnotil výpovědi obžalovaných a písemné materiály, z nichž vyplynulo, že obžalovaný V. V., starosta obce Světlá Hora v roce 2013 jako starosta obce udělil plnou moc místostarostovi pro zastupování obce na valných hromadách společnosti VaK Bruntál. V daném případě si musel být vědom o své kompetenci, kterou přenesl na základě plné moci na místostarostu pro zastupování obce na Valné hromadě společnosti VaK Bruntál. Rovněž obžalovaná Ing. S. S. si musela být vědoma svého postavení, což vyplynulo z rozhodnutí zastupitelstva obce Zátor ze dne 29. 5. 2013, kdy byla jiná osoba určena pro zastupování obce na Valných hromadách, pokud se nebude moci právě těchto Valných hromad účastnit obžalovaná starostka, tedy Ing. S. S.. Obžalovaný Ing. P. K. je členem představenstva společnosti VaK Bruntál od roku 2004. Zde je nutno poukázat na tu skutečnost, že podle staré smlouvy z roku 2004 a z roku 2005 měl nárok na vyplácení odměn, avšak věděl, že již smlouva z roku 2007 tuto možnost odměňování nestanovila. U obžalovaného Ing. J. K. bylo rovněž prokázáno, že o svém postavení věděl, neboť místostarostou města je deset let a členem dozorčí rady jedenáct let. Rovněž mu bylo známo, že na základě smluv z let 2004 a 2005 měl nárok na vyplácení odměn, a

to až do roku 2007, kdy nabyl účinnosti zákon o střetu zájmů. Do dozorčí rady společnosti byl navržen usnesením zastupitelstva města Rýmařov v roce 2004, přičemž usnesením ze dne 30. 4. 2015 byl ze strany města odvolán. Obžalovaný P. K. a obžalovaný B. B. jsou starostové obcí od roku 2010 do současné doby a členy dozorčí rady od roku 2012 do současné doby. Obžalovaný P. K. byl v zastupování na Valné hromadě určen zástupcem obce Dolní Moravice, a to rozhodnutím z roku 2011. Obžalovaný B. B. byl do funkce rovněž delegován rozhodnutím zastupitelstva obce z roku 2012 a jako zástupce na Valné hromadě také hlasoval.

16. Všichni výše jmenovaní starostové a místostarostové museli o svém postavení vědět a rovněž i o té skutečnosti, že se na ně vztahuje ustanovení § 103 odstavec 1 zákona o obcích, kdy mají svoji funkci vykonávat svědomitě v zájmu obce a hájit zájmy obcí a měst, nikoliv zájmy své. V tomto konkrétním případě je nutno poukázat na rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci pod č. j. 5 Cmo 48/2009-67 ze dne 26. 2. 2009. Podle citovaného rozhodnutí veřejní funkcionáři jsou povinni vykonávat svoji funkci tak, aby nedocházelo ke střetu mezi jejich osobními zájmy a zájmy, které jsou povinni z titulu své funkce prosazovat a hájit. Pokud tedy starostové a místostarostové měst a obcí, kteří byli akcionáři společnosti VaK Bruntál a zastávali současně funkci člena představenstva či dozorčí rady společnosti, pak podle § 5 odstavec 2 zákona o střetu zájmů jim nenáležely odměny a přijímání těchto odměn bylo v rozporu se zákonem. Rovněž je nutno poukázat na ustanovení § 194 odstavec 5 věty první a třetí, § 200 odstavec 3 zákona č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku.
17. Výpovědi obžalovaných V. V., Ing. S. S., Ing. P. K., B. K., Ing. J. K., O. H., Ing. V. M., P. K. a B. B., kteří uvedli, že na Valných hromadách vystupovali jako soukromé osoby nikoliv jako zástupci obcí a měst, soud považuje za ryze účelové, přičemž jejich postavení bylo prokázáno jednak rozhodnutími obcí a měst, ale i zhodnocením výpovědí samotných obžalovaných, které svědčí o tom, že si obžalovaní byli vědomi svého postavení zástupce města či obce a toto postavení chtěli změnit čestným prohlášením tak, aby jejich jednání nebylo v rozporu s výkonem jejich funkcí v městě či obci.
18. Ve věci byl slyšen v přípravném řízení i Mgr. O. B., jako svědek, který pracoval pro společnost VaK Bruntál jako advokát a externě poskytoval právní služby. Soud tohoto svědka předvolal k hlavnímu líčení, kde však odmítl svědek vypovídat s odvoláním na zproštění mlčenlivosti společnosti VaK Bruntál, která si nepřeje, aby se jakkoliv vyjadřoval k poskytování právních služeb pro tuto společnost. Soud přesto tomuto svědkovi uložil pokutu za odmítnutí výpovědí, neboť má za to, že zproštění mlčenlivosti bylo provedeno nezákonnou formou, neboť tři členové představenstva firmy VaK Bruntál jsou obžalovaní, a má za to, že z § 437 občanského zákoníku člen statutárního orgánu nemůže právní osobu právně zastupovat a za ní jednat. Konflikt zájmů ve smyslu § 165 odstavce 2 občanského zákoníku soud vztahuje především ke konkrétnímu právnímu jednání. Za dané situace měli být tři členové statutárního orgánu vyloučeni z jednání, aby za právní osobu právně jednali. Krajský soud v tomto ohledu zastával jiný názor, a proto na základě stížnosti Mgr. B. napadené usnesení o uložení pokuty zrušil. Nutno poukázat na skutečnost, že i strana obhajoby u hlavního líčení vyjádřila pochybnosti nad rozhodnutím o zproštění mlčenlivosti Mgr. O. B.. Okresní soud v Bruntále má však za to, že názor Krajského soudu v Ostravě je nutno respektovat, a proto již tohoto svědka nevolal k hlavnímu líčení a tento důkaz vypustil, nicméně i bez výpovědi tohoto svědka má soud za to, že na základě písemných materiálů bylo možno jednoznačně rozhodnout o trestní věci obžalovaných.
19. Ze všech shora uvedených důvodů soud neuvěřil tvrzením obžalovaných o tom, že čestné prohlášení podepsali jen z toho důvodu, že to byla rada právníka. Rovněž jednání obžalovaného Ing. Š. K. a obžalovaného Ing. J. J. bylo prokázáno nejen písemnými materiály, ale i zhodnocením výpovědí ostatních obžalovaných, kdy bylo nepochybně prokázáno, že obžalovaný Ing. Š. K. působil jako předseda představenstva společnosti VaK Bruntál a nejednal tak, jak bylo jeho povinností s péčí řádného hospodáře, která pro něj vyplývá z § 194 odstavec 5 zákona č.

513/1991 Sb. obchodního zákoníku. Obžalovaný Ing. J. J. jako ředitel společnosti VaK Bruntál byl podle manažerské smlouvy ze dne 3. 8. 2017 povinen hájit zájmy této společnosti a počínat si tak, aby byl zajištěn nejen její prospěch, ale aby jí nevznikla škoda či ztráta ušlého zisku. Soud má za to, že všichni obžalovaní věděli o střetu zájmů, neboť V. V., Ing. S. S., Ing. P. K., B. K., Ing. J. K., O. H., Ing. V. M., P. K. a B. B. byli před výkonem funkce členů představenstva, resp. dozorčí rady společnosti VaK Bruntál zvoleni podle § 103 odstavce 2 zákona o obcích z řad členů zastupitelstev obcí dlouhodobě uvolněnými starosty či místostarosty měst a obcí, tedy se na ně vztahovala ustanovení § 2 písmeno m) zákona o střetu zájmů. Všichni výše uvedení obžalovaní o tomto postavení věděli, a zde soud poukazuje na usnesení Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 11 TDo 454/2011 a rovněž si museli být vědomi té skutečnosti, že podle § 103 odstavce 1 zákona o obcích, starosta, případně místostarosta jako jeho zástupce reprezentuje, a zastupuje obec navenek, přičemž pokud starosta, místostarosta a člen zastupitelstva má svou funkci vykonávat svědomitě v zájmu obce a jejích občanů, což vyplývá z § 69 odstavce 2, § 103 zákona o obcích, pak tyto osoby jsou povinny prioritně hájit zájmy obcí a měst, nikoliv zájmy své. Zde soud poukazuje na rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci pod č. j. 5 CMo 48/2009-67 ze dne 26. 2. 2009. Nutno poukázat na § 1 písmeno a) zákona o střetu zájmů, podle něhož veřejní funkcionáři jsou povinni vykonávat svou funkci tak, aby nedocházelo ke střetu mezi jejich osobními zájmy a zájmy, které jsou povinni z titulu funkce prosazovat, nebo hájit. Podle § 3 odstavce 1 zákona o střetu zájmů, dojde-li ke střetu veřejného zájmů se zájmem osobním, nesmí veřejný funkcionář upřednostňovat svůj osobní záměr, před zájmy, které jako veřejný funkcionář je povinen prosazovat a hájit. Jestliže tedy starostové a místostarostové měst a obcí, kteří byli současně funkcionáři společnosti, zastávají současně funkci člena představenstva či dozorčí rady společnosti, pak podle § 5 odstavce 2 zákona o střetu zájmů, jim odměny nenáležely, tedy přijímání těchto odměn bylo v rozporu se zákonem. V případě obžalovaného Ing. J. J. jako ředitele společnosti VaK Bruntál, tato povinnost vyplývala z manažerské smlouvy mezi ním a společností, která byla uzavřena 3. 8. 2007. Povinností jak obžalovaného Ing. J. J., tak předsedy představenstva společnosti Ing. Š. K. bylo škodě této společnosti zabránit, a to důsledným dodržováním pravidel, které tato společnost stanovila sama před 16. 6. 2011. Obžalovaní si však tyto povinnosti nesplnili, ačkoliv o nich věděli, kdy navíc obžalovaný Ing. Š. K. a obžalovaný Ing. J. J. předložili Valné hromadě návrh na změnu způsobu odměňování členů dotčených orgánů, kdy na základě této navržené změny, pak nechali vyplácet odměny v důsledku čehož snížili majetek společnosti o částku 2 047 750 Kč, což je částka odpovídající značné škodě ve smyslu § 138 odstavce 1 trestního zákoníku, přičemž i ostatní obžalovaní věděli o vlastním střetu zájmů, a takto vyplacené odměny přijímali, kdy takto získávali souhrnné částky ve výši 177 500 Kč a vyšší, nepřesahující však 500 000 Kč, kdy tyto částky odpovídají škodě nikoliv malé ve smyslu § 138 odstavce 1 trestního zákoníku. V rámci písemných důkazů je nutno poukázat i na zápisy Valné hromady společnosti konané dne 10. 6. 2010, na níž jednoznačně byly přijaty podmínky odměňování členů představenstva dozorčí rady společnosti, což je popsáno pod body 11 a 12. V obou bodech bylo výslovně schváleno, že úhrada měsíčních odměn členů obou orgánů náleží pouze tehdy, pokud člen orgánu společnosti souběžně nevykonává funkci člena zastupitelstva územně samosprávného celku, nebo funkci starosty, resp. místostarosty, pro jejichž funkci byl dlouhodobě uvolněn. Byl doložen i přehled výdělků, že ostatní členové orgánů společnosti, na něž uvedená podmínka nespádala, odměny řádně pobírali. Na Valné hromadě společnosti konané dne 16. 6. 2011 byla výše uvedená podmínka většinovým rozhodnutím vypuštěna. Tomuto předcházelo jednání představenstva společnosti ze dne 7. 6. 2011, na němž bylo schváleno předložení návrhu změny odměňování, a to tak, aby bylo možné vyplácet odměny za výkon funkce všem osobám, které v těchto orgánech nezastupují obec, ale sami sebe. Na tomto jednání bylo navrženo i doplnění představenstva společnosti o obžalovaného Ing. V. M., místostarostu města Bruntál, což korespondovalo s tím, že změny v osobách členů orgánů společnosti vždy navazovaly na volby do obecních zastupitelstev, přičemž předchozí starosty či místostarosty nahrazovaly starostové či místostarostové nově zvoleni. Podle článku 21 Stanov společnosti jsou

členové představenstva povinni vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře, což je podle článku 26 Stanov uloženo i členům dozorčí rady. Stejná povinnost byla přejata i do Stanov z roku 2014 a pozdějších. Podle manažerské smlouvy ze dne 3. 8. 2007 a jejich příloh má ředitel společnosti povinnost hájit zájmy společnosti, je povinen počínat si tak, aby byl zajištěn prospěch společnosti a nevznikla jí škoda, či ztráta ušlého výdělku, řídí a odpovídá za veškeré činnosti a ekonomický výsledek společnosti odpovídá za plnění zákonných povinností, vytváří interní, řídicí a organizační směrnice, včetně metod k vyplácení premií a náhradě škod. V daném případě tvrzení obžalovaného Ing. J. jako ředitele společnosti VaK je nepravdivé, když uvedl, že v pracovní smlouvě mu tato povinnost přímo určena nebyla. Je ale nutno poukázat na důkaz, který byl soudem opatřen, kdy se jednalo o zápis z 226. řádného jednání představenstva VaK Bruntál konaného dne 26. 1. 2018, zápis z 223. řádného jednání představenstva VaK, a.s. konaného 29. 9. 2017 a zápis ze 120. jednání dozorčí rady společnosti VaK Bruntál, zápis ze 123. jednání dozorčí rady společnosti VaK Bruntál, zápis z 243. řádného jednání představenstva VaK Bruntál konaného dne 1. 11. 2019. Důležitým důkazem také byly výpisy o pohybu na účtu VaK Bruntál, z nichž bylo zřejmé, jaké částky, kdy, ve kterém období a kterými obžalovanými byly vráceny. Prvním, který vrátil část finančních prostředků, byl obžalovaný Ing. V. M., a to 10. 9. 2015. V daném případě je nutné poukázat na záznam o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 24. 6. 2016, tedy obžalovaný Ing. M. finanční prostředky vrátil ještě před zahájením úkonů trestního řízení, již však v souvislosti s konáním jednotlivých úkonů Policie ČR, neboť dne 16. 9. 2015 byl Policií ČR doručen podnět k prošetření, zda nebyl spáchán trestný čin neznámým pachatelem vůči VaK Bruntál. Obžalovaný Ing. M. byl první z obžalovaných, který uhradil část získaných prostředků, poté tak učinil obžalovaný V., obžalovaný H.. Ostatní obžalovaní až v době pozdější, kdy již úkony trestního řízení byly zcela prováděny a také, kdy 15. 6. 2017 bylo vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání. Neméně důležitým důkazem bylo i sdělení Městského úřadu v Rýmařově, Městského úřadu Břidličná, Městského úřadu Bruntál, obcí Dolní Moravice, Světlá Hora, Zátor, Malá Morávka, které prokazovaly, že obžalovaný B. K., obžalovaný P. K., obžalovaný B. B., obžalovaný V. V., obžalovaná Ing. S. S., obžalovaný O. H. se v dobách, kdy se konalo jednání společnosti tohoto účastnili a muselo to být nepochybně v pracovní době, neboť v těchto dnech neměli řádnou dovolenou, a nečerpali žádné volno, tudíž na jednání společnosti nemohli vystupovat za vlastní osobu, nýbrž vystupovali za uvedený městský, či obecní úřad, kterým byli vysláni.

20. Pokud bylo v závěrečných řečech obhájců poukazováno na to, že společnosti VaK Bruntál žádná škoda nevznikla, tudíž nemohlo dojít ke spáchání trestné činnosti, nemá dodatečné uhrazení finančních prostředků obžalovanými vliv na právní kvalifikaci skutku, neboť bylo prokázáno, že jednáním Ing. Š. K. a Ing. J. J. došlo k porušení zákona jejich povinností spravovat a opatřovat cizí majetek a vzhledem k výši škody, která byla způsobena, tedy škoda ve výši 2 047 750 Kč v určitém období vznikla, a tuto škodu je nutno považovat za značnou škodu ve smyslu § 138 odstavec 1 trestního zákoníku. V případě sdělení obhájců, že část obžalovaných jednala v právním omylu, tak zde je nutno poukázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 6 Tdo 1277/2014, neboť podmínkou beztrestnosti osoby jednající v negativním právním omylu je neomluvitelnost jeho omylu. Tato skutečnost u žádného z obžalovaných nebyla zjištěna, neboť obžalovaní zákon o střetu zájmů znali, věděli o něm před změnou Stanov v roce 2011, nepobírali a nesměli pobírat odměny právě proto, že jsou uvolněnými členy zastupitelstev měst a obcí s majetkovou účastí na společnosti, přičemž změna, která nastala v roce 2011, není trestná, dokazuje pouze subjektivní stránku jednání obžalovaných. Nebylo zjištěno, že by existovala ze strany svědka právní rada, že obžalovaní nejsou jako starostové a místostarostové oprávněni pobírat odměny, přičemž pokud by taková rada skutečně ze strany svědka vznikla s odůvodněním, že zastupují pouze sami sebe, pak bylo prokázáno, že všichni obžalovaní věděli, že zastávají funkci starostů či místostarostů měst a obcí, a proto bylo takové tvrzení nepravdivé. Obžalovaní, kteří byli do funkce zvoleni později, tedy obžalovaný P. K. a obžalovaný B. B., fakticky žádnou právní radu nedostali. V případě těchto dvou obžalovaných je zřejmé, že tito se

nemohou dovolávat právního omylu, neboť jejich povinností bylo seznámit se s právní úpravou pro ně vyplývající z jejich funkce. Podmínky jejich odměňování byly stanoveny usnesením valných hromad, z nichž jednoznačně vyplývá, že před rokem 2011 nesměly osoby ve stejném postavení jako oni, mít nárok na vyplacení odměn. Toto jim bylo výslovně zapovězeno a starostové či místostarostové měst a obcí skutečně žádné odměny nedostávali. Následná změna stanov pak tuto překážku neodstranila. Pokud obžalovaní tedy poukazují na právní radu k určitým otázkám, pak pokud si totiž takový subjekt právní radu vyžádá, pak z toho vyplývá, že nejen adresát příslušné právní úpravy, ale dokonce on sám si je plně vědom své povinnosti seznámit se s ní a podřídit jí své chování. Existence právní rady nemůže tedy zvrátit závěr o existenci povinnosti seznámit obžalované s příslušnou právní úpravou podle § 19 odstavec 2 trestního zákoníku, kdy ve smyslu tohoto ustanovení nejedná zaviněně pouze ten, kdo neví, že je jeho čin protiprávní a současně se nemohl omylu vyvarovat. Výjimku by mohl mimořádně představovat pouze specifický případ, kdy obžalovaní vůbec neměli povinnost seznámit se s příslušnou právní normou, přičemž vzhledem k nesprávnosti právní rady by nemohli rozpoznat protiprávnost svého činu ani bez zjevných obtíží. Tato skutečnost v žádném případě zjištěna nebyla. Proto bylo prokázáno, že obžalovaní nemohli jednat v právním omylu.

21. Po zhodnocení všech důkazů soud jednání obžalovaného Ing. Š. K. a Ing. J. J. po právní stránce kvalifikoval jako přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavec 1 a 2 písmeno b) trestního zákoníku. Soud vycházel z toho, že jednání obou obžalovaných od počátku směřovalo k porušení zákona, kdy oba byli povinni opatrovat a spravovat cizí majetek, přičemž způsobili škodu nikoli malou. Obžalovaní V. V., Ing. S. S., Ing. P. K., B. K., Ing. J. K., O. H., Ing. V. M., P. K. a B. B. svým jednáním rovněž naplnili po stránce objektivní a subjektivní všechny zákonné znaky přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť rovněž porušili povinnost, která jim byla uložena zákonem opatrovat nebo spravovat cizí majetek a způsobili škodu nikoli malou. Materiální stránka prokázaného trestního jednání všech obžalovaných z obecného hlediska je dána ve smyslu § 3 odstavec 4 trestního řádu významem chráněného zájmu společnosti, který byl spáchaným přečinem dotčen; tedy zájem společnosti na ochraně majetku a naplnění závazných nařízení i samotným způsobem provedení činu, jeho následky a okolnostmi, za kterých byl čin osobami obžalovaných spáchán, mírou jejich zavinění a jejich pohnutkou. Z hlediska konkrétního stupně společenské nebezpečnosti obžalovaných je nutno poukázat zejména na skutečnost, že škoda, kterou svým jednáním způsobili, je skutečně vysoká, neboť několika násobně převyšuje i dnes výrazně zvýšenou hranici značné škody. V daném případě na tuto skutečnost nemá žádný vliv to, že byla obžalovanými škoda vrácena. Taktéž je zřejmé, že trestní jednání bylo dlouhodobě, velmi podrobně až profesionálně připravováno, což zvýrazňuje samotnou nebezpečnost jednání obžalovaných, kteří si museli být vědomi výši způsobené škody, kdy pro tento účel zjevně pak fiktivními doklady si dopředu zabezpečili tzv. bezúhonnost a neporušení zákona.
22. Při úvaze o druhu a výši trestu soud přihlédl zejména ke stupni společenské nebezpečnosti jednání obžalovaných, možnostem jejich nápravy i ke konkrétním poměrům u jednotlivých obžalovaných a také k té skutečnosti, že vrátili škodu, která jejich jednáním vznikla, přičemž podle § 12 odstavec 2 trestního zákoníku lze trestní odpovědnost obžalovaných a trestně právní důsledky s nimi spojené uplatňovat v případech společensky škodlivých, přičemž ze stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR sp. zn. Tpjn 301/2012 lze konstatovat, že každý protiprávní čin, který vykazuje znaky uvedené v trestním zákoníku, je trestným činem a je třeba vyvodit trestní odpovědnost za jeho spáchání. Trestní odpovědnost se tedy skutečně nezměnila ani vrácení škody, ani náhlá změna zákona o střetu zájmů, neboť i po novelizaci § 5 odstavec 2 zákona o střetu zájmů provedenou zákonem č. 14/2017 Sb. je třeba jejich jednání pro společnost považovat za protiprávní. Vzhledem k dosavadní bezúhonnosti, kdy v konkrétním případě se jedná o ojedinělé vybočení z jejich řádného života, soud uložil tresty výchovné s podmíněným odkladem výkonu trestu na určitou zkušební dobu. Současně však bylo zjištěno, že motivem

k páchání jejich trestné činnosti byl finanční zisk, proto soud uložil i všem obžalovaným peněžité tresty; v případě, že by tyto peněžité tresty nebyly vykonány, náhradní tresty odnětí svobody. Všem obžalovaným byl uložen nízký peněžitý trest pouze ve výměře 50 000 Kč s ohledem na tu skutečnost, že veškeré finanční prostředky, které trestnou činností obžalovaní získali, byly vráceny. Soud uložil všem obžalovaným mimo obžalovaného Ing. J. J. trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce člena orgánů obchodních společností, a to s poukazem na skutečnost, že se snažili získat a získali finanční prostředky neoprávněně v souvislosti s výkonem svého zaměstnání. Obžalovanému Ing. J. J. soud uložil rovněž trest zákazu činnosti, avšak spočívající v zákazu výkonu funkce osoby odpovědné za spravování a opatrování cizího majetku výkonu manažerského řízení cizího podnikatelského subjektu, neboť obžalovaný se trestné činnosti dopustil v souvislosti s výkonem funkce ředitele obchodní společnosti.

23. Soud neakceptoval návrh obhajoby na zánik trestní odpovědnosti účinnou lítostí ve smyslu § 33 trestního zákoníku. I když je nepochybné, že škodlivý následek byl obžalovanými odstraněn, neboť získané finanční prostředky byly vráceny zpět poškozenému, avšak smyslem účinné lítosti jako důvod zániku trestní odpovědnosti je ochrana důležitých společenských zájmů tím, že pachatel je slibem veden k tomu, aby škodlivý následek napravil, nebo zamezil, přičemž škodlivý následek zahrnuje nejenom skutečnou změnu na zájmu chráněným trestním zákonem, ale i další škody spojené se spácháním trestného činu, může se jednat i o škody nehmotné, morální. Pojem škodlivého následku je třeba vykládat tak, aby institut účinné lítosti neztratil smysl. V daném případě, i když byl obžalovanými škodlivý následek napraven, morální škodlivý následek napraven nebyl, jak vyplývá z účasti občanů na hlavních líčení, a jejich zájem na řádném ukončení věci. Nepochybně i z listinných materiálů byl zjištěn zájem na potrestání pachatelů. V daném případě soud ustanovení o účinné lítosti v případě obžalovaných neakceptoval.
24. S nárokem na náhradu škody se připojila poškozená společnost VaK Bruntál a. s. Vzhledem k tomu, že neuvedla částku, kterou po obžalovaných nárokuje, soud tuto společnost ve smyslu § 229 odstavec 1 trestního řádu odkázal s jejich nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 22. června 2020

JUDr. Vladimíra Kikerlová, v.r.
samosoudkyně